

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/32/2023
Identifikačné číslo spisu:	7119213966
Dátum vydania rozhodnutia:	23.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7119213966.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v spore žalobcu JUDr. Jána Bodnára, so sídlom Žriedlová 3, Košice - správcu majetku úpadcu SH TRADE, s.r.o. Košice v konkurze, Rhodyho 14, Bardejov, IČO: 31 712 673, zastúpeného advokátskou kanceláriou FiguraLegal s.r.o., so sídlom Žriedlová 3, Košice, IČO: 52 824 918, proti žalovaným 1/ JUDr. G. J., notár, so sídlom Alžbetínske námestie 6, Dunajská Streda, 2/ SlovZink, a.s., so sídlom Dúbravská cesta 2, Bratislava, IČO: 35 772 204, právne zastúpenému spoločnosťou Taylor Wessing e/n/w/c/ advokáti s.r.o., so sídlom Panenská 6, Bratislava, IČO: 35 905 832, o vydanie predmetu úschovy, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 32Cob/61/2021-319 z 31. januára 2023, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

Žalovanému 1/ náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Žalovaný 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 17Cb/10/2020-204 zo 4. decembra 2020 výrokom I. žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, výrokom II. rozhodol, že má žalovaný 2/ nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením a výrokom III. rozhodol, že žalovaný 1/ nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou pôvodne domáhal proti žalovanému 1/, aby bol súdom zaviazaný na vydanie predmetu úschovy - peňažných prostriedkov vo výške 31.973,15 eur vložených do notárskej úschovy u žalovaného 1/ na základe zápisnice zo dňa 14. februára 2017 N11/2017, U3/2017 (ďalej len „predmet úschovy“), a proti žalovanému 2/, aby bol súdom zaviazaný strpieť vydanie uvedeného predmetu úschovy a udeliť súhlas s jeho vydaním. Svoju žalobu

odôvodnil tým, že v zmysle reštrukturalizačného plánu žalovaného 2/ potvrdeného uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. septembra 2013 (zverejnené v OV 184/13 dňa 24. septembra 2013) sp. zn. 28Er/3/2012 (ďalej len „reštrukturalizačný plán“) mal žalovaný 2/ zložiť do notárskej úschovy notárskeho úradu Mgr. Tatiany Vršanskej plnenie vo výške 31.973,15 € titulom reštrukturalizačného plánu v prospech veriteľa WARMWELL, S. A., Via España 122, City of Panama, Panama čiastočne ako nezabezpečeného nepodmieneného veriteľa a čiastočne ako nezabezpečeného podmieneného veriteľa. Išlo o plnenie v súvislosti s pôvodne prihlásenou pohľadávkou veriteľa WARMWELL, S. A. (pohľadávka veriteľa bola v celkovej výške 1.065.771,82 €), ktorá vyplývala z vlastnej zmenky na rad WARMWELL, S. A. vystavenej zmenkovým dlžníkom - spoločnosťou K & M, s.r.o. a avalovanej žalovaným 2/, ktorá bola indosovaná dňa 26. júla 2012 na spoločnosť SH TRADE, s.r.o., Košice a následne bola právoplatným uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 16. mája 2016 sp. zn. 15UL/1/2015 vyhlásená za umorenú. Pohľadávka veriteľa WARMWELL, S. A. voči žalovanému 2/ ako zmenkovému ručiteľovi bola zapísaná v rámci jeho reštrukturalizácie v konečnom zozname pohľadávok pod č. 133 vo výške 1.065.771,82 eur ako pohľadávka WARMWELL, S. A. podmienená s podmienkou vzniku v prípade nesplnenia hlavného záväzku zo zmenky zmenkovým dlžníkom. Žalobca v žalobe tvrdil, že medzičasom došlo k naplneniu podmienky vzniku predmetnej pohľadávky, keďže dňa 13. marca 2018 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 1. decembra 2017 sp. zn. 30Cbzm/6/2016, ktorým súd zaviazal zmenkového dlžníka - spoločnosť Pinne, s.r.o. (pôvodne K & M, s.r.o.) na úhradu sumy 1.065.771,82 eur s príslušenstvom indosatárovi - úpadcovi SH TRADE, s.r.o. Košice titulom predmetnej zmenky, pričom zmenkový dlžník svoj záväzok nesplnil, v dôsledku čoho je existencia nároku žalobcu - úpadcu ako indosatára voči žalovanému 2/ nepochybná. Na základe vyššie uvedeného sa žalobca nazdával, že je zrejmé, kto je veriteľom žalovaného 2/ ako zmenkového ručiteľa aj titulom vyššie uvedeného reštrukturalizačného plánu. Žalobca ako správca majetku úpadcu SH TRADE, s.r.o. Košice vyzval listom zo dňa 13. januára 2017 žalovaného 2/ v zmysle prílohy 5 záväznej časti jeho reštrukturalizačného plánu na plnenie úpadcovi SH TRADE, s.r.o., a to titulom splátok splatných v prospech veriteľa WARMWELL, S. A. v zmysle reštrukturalizačného plánu v celkovej výške 31.973,15 eur po naplnení podmienky vzniku pohľadávky a po indosovaní zmenky z pôvodného veriteľa na úpadcu SH TRADE, s.r.o. Na túto výzvu však bolo žalovaným 2/ oznámené, že peňažné prostriedky boli zložené do notárskej úschovy na notárskom úrade u žalovaného 1/ a to na podklade zápisnice zo dňa 14. februára 2017 N11/2017, U3/2017, keďže žalovaný 2/ podľa svojho vyjadrenia má pochybnosti o tom, kto je veriteľom. Následne správca majetku úpadcu SH TRADE, s.r.o. požiadal listom zo dňa 15. februára 2017 žalovaného 1/ ako notára o plnenie z notárskej úschovy, žalovaný 2/ však proti vydaniu plnenia z úschovy podal námietky, o ktorých následne rozhodol Okresný súd Dunajská Streda uznesením zo dňa 18. júna 2017 č. k. 11U/1/2017-52 tak, že súd konanie zastavil, čo odôvodnil tým, že žalobca nebol výslovne žalovaným označený v notárskej zápisnici ako príjemca skladaného plnenia a preto nie je ani oprávnený domáhať sa jeho vydania. V predmetnom uznesení súd tiež uviedol, že otázka, či notár môže vydať predmet úschovy takejto osobe, sa môže riešiť len v sporovom konaní mimo konania o námietkach podľa CMP, a to žalobou, ktorou sa bude táto tretia osoba domáhať voči notárovi vydania predmetu úschovy a domáhať voči zložiteľovi aj príjemcovi toho, aby takéto vydanie trpeli resp., aby s ním súhlasili. Na základe uvedeného preto žalobca podal predmetnú žalobu proti žalovanému 1/ ako notárovi a proti žalovanému 2/ ako zmenkovému ručiteľovi a zároveň zložiteľovi predmetu úschovy s vyššie uvedeným petitom rozhodnutia súdu.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku ďalej odcitoval ustanovenia §§ 1 ods. 1, 2, 261 ods. 1, 7 Obchodného zákonníka, § 132 ods. 1 a 2, 136 ods. 1 a 2, 153 ods. 1, 155 ods. 1 až 3 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) a § 568 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania konštatoval, že pri skutkových tvrdeniach neboli medzi stranami žiadne rozpory a skutkový stav bol v podstate zisťovaný a doplňovaný priebežnými vyjadreniami strán, ktoré na seba nadväzovali a obsahovali relevantné podrobnosti prejednávanej veci. Strany sa však podstatne rozchádzali v názoroch ohľadom právneho posúdenia vyššie opísaného nesporného skutkového stavu, z ktorého žalobca vyvodzoval danosť svojho nároku ako indosatára na zaplatenie uplatnenej sumy 31.973,15 eur voči zmenkovému ručiteľovi - žalovanému 2/ a zároveň právnu možnosť získania tejto sumy titulom plnenia žalovaného 2/ v rámci jeho reštrukturalizačného plánu potvrdeného súdom. Súd prvej inštancie zhodne so žalovaným 2/ bol toho

názoru, že záväzok žalovaného 2/ zo zmenkového ručenia za zaplatenie zmenky vystavenej zmenkovým dlžníkom - spoločnosťou K & M, s.r.o. v prospech spoločnosti WARMWELL, S. A. bol v súlade s článkom 3.3 body (a), (b) a (c) (a prípadne aj čl. 3.2) záväznej časti reštrukturalizačného plánu žalovaného 2/ vrátane jeho prílohy č. 5 (splátkové kalendáre) ku dňu jeho účinnosti 25. septembra 2013 (viď čl. 1 odsek 3 záväznej časti plánu) nahradený novým záväzkom, ktorého právny titul vzniku je priamo reštrukturalizačný plán žalovaného 2/ s tým, že každý nezabezpečený (ne)podmienečný veriteľ sa uvedeným dňom zároveň výslovne vzdal nároku na úhradu svojej nezabezpečenej (ne)podmienej zistenej pohľadávky, t. j. pôvodne prihlásenej pohľadávky. Zdôraznil, že žiadna zo strán v konaní nespochybnila autenticitu predmetných častí plánu a taktiež nenamietali, že by sa na daný prípad mali vzťahovať iné časti reštrukturalizačného plánu.

4. Účastníkom tohto reštrukturalizačného plánu pri predmetnom záväzku bol veriteľ WARMWELL, S. A., pričom žalobca netvrdil a ani nepreukazoval v konaní žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že by SH TRADE s.r.o. účinne nadobudla od spoločnosti WARMWELL, S. A. právo zodpovedajúce uvedenému novému záväzku žalovaného 2/, t. j. právo dožadovať sa voči žalovanému 2/ plnenia uvedeného nového záväzku. Žalobca sa nestal účastníkom reštrukturalizačného konania a ani účastníkom reštrukturalizačného plánu žalovaného 2/ z dôvodov uvedených v uznesení Okresného súdu Trenčín č. k. 28R/3/2012-1235 z 19. júna 2013, v dôsledku čoho podľa názoru súdu nemá ani nárok na uspokojenie pôvodnej zmenkovej pohľadávky voči žalovanému 2/ ako zmenkovému ručiteľovi v jej v tomto konaní uplatnenej časti 31.973,15 eur, a to v rámci zmenenej povinnosti žalovaného 2/ plniť už len nový záväzok podľa reštrukturalizačného plánu. Rovnako tak žalobca nemôže byť príjemcom predmetu notárskej úschovy, do ktorej bolo vložené peňažné plnenie práve z už uvedeného nového záväzku žalovaného 2/, ktorého titulom vzniku je priamo reštrukturalizačný plán. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že na tento záver pritom nemajú vplyv ani žalobcom v konaní popisované dôvody, pre ktoré sa úpadcovi SH TRADE s.r.o. do potvrdenia reštrukturalizačného plánu žalovaného 2/ súdom nepodarilo vstúpiť do tohto reštrukturalizačného konania pri predmetnej pohľadávke (namiesto spoločnosti WARMWELL, S. A.), ako ani následné potvrdenie reštrukturalizačného plánu pri predmetnom záväzku s pôvodným veriteľom WARMWELL, S. A., keďže uvedené skutočnosti majú právnu relevanciu len vo vzájomnom vzťahu spoločností WARMWELL, S. A. a SH TRADE s.r.o., nie však vo vzťahu k novému titulu plnenia záväzku v rámci reštrukturalizácie, t. j. vo vzťahu k súdom potvrdenému reštrukturalizačnému plánu. Taktiež nemôžu v daných súvislostiach ovplyvniť predmet tohto konania ani neskoršie skutočnosti a udalosti, ktoré sa týkajú hlavného záväzkového vzťahu zo zmenky, a teda nie akcesorického ručiteľského záväzku (napr. vydanie rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 1. decembra 2017 sp. zn. 30Cbm/6/2016).

5. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že (len) samotný prevod zmenky jej rubopisom v prospech SH TRADE s.r.o. ešte pred potvrdením reštrukturalizačného plánu žalovaného 2/ ako zmenkového ručiteľa nemohol spôsobiť aj zmenu v osobe veriteľa v súvislosti s až neskôr vzniknutým novým nárokom (z pohľadu žalovaného 2/ záväzkom) podľa reštrukturalizačného plánu, ktorého účastníkom pri predmetnej pohľadávke nebola spoločnosť SH TRADE s.r.o.

6. Záverom súd poznamenal, že všetky ostatné návrhy strán sporu na doplnenie dokazovania predostreté najmä na nariadenom pojednávaní, ale aj skôr počas celého konania, súd už nepripustil, pretože buď na ich vykonaní už strany sporu netrvali alebo ich vykonanie nepovažoval za potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie vo veci a mal za to, že v konečnom dôsledku by len spôsobili predlžovanie konania a spôsobili by len oddialenie meritorneho rozhodnutia. Súd taktiež považoval vo vzťahu k predmetu konania v prejednávanej veci za bezpredmetné a nespôsobilé ovplyvniť vyššie uvedený záver súdu aj úvahy žalobcu o tom, že plnenie do notárskej úschovy nemalo mať hmotnoprávne účinky splnenia dlhu, pričom žalobca toto svoje tvrdenie zároveň ani nepodložil relevantnými dôkazmi o takom vývoji reštrukturalizačného konania žalovaného 2/, resp. nasledujúcej dozornej správy, z ktorého by bolo možné prijať taký záver.

7. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd žalobu žalobcu zamietol, a to v celom rozsahu, nakoľko pokiaľ žalobca nemá nárok na vydanie predmetu úschovy, tak sa tohto vydania neúspešne domáhal aj u

žalovaného 1/ ako notára, kde bola predmetná úschova zriadená.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že žalovaný 1/ by mal nárok na náhradu trov konania podľa jeho plného úspechu vo veci, avšak nakoľko žalovanému 1/ preukázateľne žiadne trovy v konaní nevznikli, súd mu z dôvodu hospodárnosti konania nárok na náhradu trov konania podľa uvedených ustanovení nepriznal (výrok III). Na základe rovnakých zákonných ustanovení však súd priznal plnú náhradu trov konania druhému plne úspešnému žalovanému, a to žalovanému 2/ voči v spore neúspešnému žalobcovi (výrok II).

9. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 32Cob/61/2021-319 z 30. januára 2023 rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 17Cb/10/2020-204 zo dňa 4. decembra 2020 napadnutý rozsudok výrokom I. vo výroku I. a II. potvrdil, výrokom II. odvolanie žalobcu voči výroku III. napadnutého rozsudku odmietol a výrokom III. žalovanému 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu 100% trov odvolacieho konania.

10. Odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie aj z hľadiska väd týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené podmienky § 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výrokom I a II napadnutého rozsudku je nedôvodné a vo zvyšku ho treba odmietnuť.

11. Čo sa týka odvolania žalobcu vo vzťahu k výrokom I a II napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatoval, že dôvody napadnutého rozsudku sú správne, a preto sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 2 CSP). Pokiaľ ide o podstatné vyjadrenia a podstatné tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP), odvolací súd k nim doplnil tieto úvahy:

12. K prvej odvolacej námietke odvolací súd uviedol, že žalobca súdu prvej inštancie v podstate vyčítal, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nevyhovuje kvalitatívnym požiadavkám stanoveným zákonom. Odvolací súd žalobcovi prvú odvolaciu námietku označil za vyznievajúcu nepresvedčivo. Konštatoval, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí celkom jasne uviedol, aký skutkový stav zistil a z akých dôkazov vychádzal. Riadne zdôvodnil, z čoho dospel k záveru, že žalobca nemá právo na vydanie úschovy. Upriamil pozornosť na to, že napokon aj sám žalobca bol schopný argumentáciu prvoinštančného súdu zrozumiteľne zhrnúť a aj spochybníť po vecnej stránke, čo len potvrdzuje, že napadnutý rozsudok je preskúmateľný. Konštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozsudku ako celok vyhovuje požiadavkám § 220 ods. 2 CSP, keďže z neho možno zistiť tak skutkové, ako aj právne závery súdu prvej inštancie, ktoré ho viedli k tomu, že žalobu zamietol. To, že žalobca so závermi súdu prvej inštancie nesúhlasí, ale ani to, keby boli aj nesprávne, neznamená arbitrárnosť napadnutého rozsudku, ktorá by mala predstavovať porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces.

13. Svojou druhou odvolacou námietkou žalobca namieta nesprávne právne posúdenie veci v otázke svojej aktívnej vecnej legitímácie. Na účely vyhodnotenia tejto námietky odvolací súd rekapituloval, že žalobca svoju žalobu opieral v podstate o tvrdenie, že má právo na vydanie peňazí z úschovy z titulu reštrukturalizačného plánu žalovaného 2/, pretože v dôsledku indosácie zmenky sa stal novým veriteľom zmenečného dlžníka, ktorý nesplnil svoj dlh, čo spôsobilo vznik jeho práva na plnenie voči avalistovi zmenky - žalovanému 2/. Podľa názoru žalobcu na jeho nárok nemá vplyv, že jeho návrh na vstup do reštrukturalizačného konania namiesto pôvodného veriteľa bol zamietnutý, pretože z hľadiska hmotného práva sa stal novým veriteľom pohľadávky.

14. V súvislosti s uvedeným názorom odvolací súd zdôraznil, že reštrukturalizačné konanie je osobitný druh civilného konania, ktorého cieľom je nielen ozdravenie podnikania dlžníka, ale aj kolektívne vymáhanie pohľadávok jeho veriteľov. Z tohto dôvodu zákon určuje aj odlišný spôsob uplatňovania pohľadávok veriteľov voči dlžníkovi. Tie sa neuplatňujú osobitne žalobami v civilnom sporovom konaní, ani v rámci exekúcie, ale v zásade prihláškou pohľadávky do reštrukturalizácie. Platí základné pravidlo,

že právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky a ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká (§ 120 ods. 1 ZKR). Cieľom reštrukturalizácie, ak má dosiahnuť svoj účel, je schváliť a potvrdiť reštrukturalizačný plán. Reštrukturalizačný plán je listina upravujúca vznik, zmenu alebo zánik práv a záväzkov osôb v nej uvedených (ďalej len „účastník plánu“), ako aj rozsah a spôsob uspokojenia tých účastníkov plánu, ktorí sú veriteľmi prihlásených pohľadávok, prípadne akcionármi dlžníka (§ 132 ods. 1 prvá veta ZKR). Po potvrdení plánu súdom je plán záväzný pre všetkých účastníkov plánu (§ 132 ods. 1 druhá veta ZKR). Zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva vzťahujúce sa na majetok dlžníka; to platí rovnako aj pre podmienené pohľadávky, ktoré mali byť uplatnené prihláškou (§ 155 ods. 2 ZKR).

15. Veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným ZKR prihlásili svoje pohľadávky, sa stávajú účastníkmi reštrukturalizačného konania (§ 119 ods. 1 ZKR). Zákon počíta aj so zmenou v osobe veriteľa prihlásenej pohľadávky počas reštrukturalizačného konania a novému veriteľovi poskytuje možnosť uplatňovať práva spojené s pohľadávkou, ktoré inak v konaní prináležia pôvodnému veriteľovi. Deje sa tak na návrh veriteľa povolením vstupu veriteľa do reštrukturalizačného konania alebo potvrdením prevodu alebo prechodu pohľadávky z jedného účastníka reštrukturalizačného konania na iného účastníka reštrukturalizačného konania (§ 25 až § 27 v spojení s § 119 ods. 4 ZKR).

16. Osud prihlásenej pohľadávky je teda nerozlučne spätý s reštrukturalizačným konaním. ZKR síce rešpektuje právo veriteľa nakladať s prihlásenou pohľadávkou, no keďže jej uspokojenie závisí od výsledkov reštrukturalizácie, vyžaduje, aby bola osoba oprávnená uplatňovať práva s ňou spojené na účely reštrukturalizačného konania jasne určená. Touto osobou je v dôsledku prihlásenia pohľadávky v zásade veriteľ, ktorý prihlášku podal. Pokiaľ má dôjsť k zmene tejto osoby, musí sa tak udiať na základe súdneho rozhodnutia podľa § 25 alebo § 26 ZKR. Zdôraznil, že takéto rozhodnutie nie je len jednoduchou formalitou, ako sa to snaží navodiť žalobca. Kým totiž súd o zmene osoby veriteľa ako účastníka reštrukturalizácie nerozhodne, práva spojené s prihlásenou pohľadávkou vykonáva pôvodný veriteľ. V súvislosti s tým poukázal aj na žalobcom citované uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 5. novembra 2019, sp. zn. IV. ÚS 86/2019-18, kde ústavný súd v súvislosti s § 25 ZKR konštatuje, že do času, kým nadobúdateľ nadobudne práva spojené s nadobudnutou pohľadávkou v konkurznom konaní, je tieto práva v konkurznom konaní oprávnený vykonávať pôvodný veriteľ pohľadávky. Keďže ustanovenia § 25 a 26 ZKR sa primerane použijú aj v reštrukturalizačnom konaní (§ 119 ods. 4 ZKR), odvolací súd zdôraznil, že tento záver ústavného súdu práveže potvrdzuje správnosť napadnutého rozsudku, a nie naopak, ako argumentuje žalobca. Aj odvolací súd totiž zastával názor, že nadobúdateľ pohľadávky nemá právo uplatňovať práva v reštrukturalizačnom konaní, kým súd nerozhodne o jeho vstupe do konania alebo o potvrdení nadobudnutia pohľadávky. Na nadobúdateľa teda zjavne neprechádzajú všetky práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Práva, ktoré sa uplatňujú v reštrukturalizačnom konaní, patria naďalej pôvodnému veriteľovi. Jeho postavenie ako účastníka reštrukturalizačného konania nezaniká prevodom pohľadávky, pretože takýto následok zo zákona nevyplýva. Pôvodný veriteľ má najmä prostredníctvom veriteľského výboru (§ 144 ZKR), či schvaľovacej schôdze (§ 146 ZKR) naďalej zachované právo podieľať sa na schvaľovaní reštrukturalizačného plánu, ktorý má priamy vplyv na existenciu pohľadávky (§ 132 ods. 1 prvá veta ZKR). Inak povedané, aj po prevode prihlásenej pohľadávky na nového veriteľa sú úkony pôvodného veriteľa v reštrukturalizačnom konaní priamo späté s prihlásenou pohľadávkou. Postavenie pôvodného veriteľa, ktoré vyplýva z analyzovaných účinkov § 25 a § 26 ZKR v spojení s § 119 ods. 4 ZKR, možno prirovnať postaveniu osoby, ktorá koná vo vlastnom mene, ale na cudzí účet, teda podobne, ako v prípade, keď postupca vymáha postúpený nárok sám vo svojom mene na účet postupníka (§ 530 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Uzavrel, že bagatelizovanie účinkov rozhodnutia podľa § 25 a § 26 ZKR zo strany žalobcu treba preto rázne odmietnuť.

17. Poukázal ďalej na ustanovenie § 155 ods. 1 ZKR, podľa ktorého sa ustanovenia plánu stávajú

účinnými voči všetkým účastníkom plánu zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku. Uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 28R/3/2012-1380 o potvrdení reštrukturalizačného plánu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 184/2013 dňa 24. septembra 2013 pod značkou K016873, takže ustanovenia plánu sa stali účinnými 25. septembra 2013 (§ 199 ods. 9 druhá veta ZKR). Reštrukturalizačný plán potvrdený súdom sa pritom považuje za právny úkon urobený vo forme a spôsobom, ktorý je vyžadovaný osobitnými predpismi pre vznik, zmenu alebo zánik práv alebo záväzkov obsiahnutých v pláne (§ 155 ods. 3 ZKR).

18. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd potvrdil správnosť názoru prvoinštančného súdu a uzatvára, že účinnosťou reštrukturalizačného plánu došlo k zániku (pôvodnej) pohľadávky zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky. Pôvodná pohľadávka zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky, od ktorej si žalobca odvodzuje nárok na vydanie predmetu úschovy, zanikla v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami potvrdením reštrukturalizačného plánu ku dňu účinnosti reštrukturalizačného plánu (25. septembra 2013). K tomuto okamihu sa pôvodná pohľadávka zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky zároveň nahradila novou pohľadávkou vyplývajúcou z dohody (novácie) uzavretej s veriteľmi ako účastníkmi reštrukturalizačného plánu. Žalobca nebol účastníkom plánu v tejto časti, pretože chýba rozhodnutie súdu o potvrdení prevodu pohľadávky na žalobcu podľa § 26 ZKR. Žalobca preto nemá voči žalovanému 2/ právo na plnenie splatného záväzku titulom reštrukturalizačného plánu, a teda nemá ani právo voči žalovanému 1/ na vydanie predmetu úschovy.

19. Na vyššie uvedenom závere nič nemení ani umorenie zmenky po potvrdení reštrukturalizačného plánu uznesením Okresného súdu Košice I zo 16. mája 2016 č. k. 15UI/1/2015-45. Hoci k žalobcom tvrdenej indosácii malo dôjsť už 26. júla 2012, úpadca do potvrdenia reštrukturalizačného plánu, teda približne v priebehu 1 roka (ale ani neskôr) nevedel predložiť reštrukturalizačnému súdu listiny požadované zákonom, ktoré sú podmienkou na potvrdenie nadobudnutia pohľadávky súdom (§ 26 ods. 2, ale aj § 25 ods. 2 ZKR). Podstatou umorenia zmenky je zbaviť stratenú alebo zničenú listinu jej účinnosti. Rozhodnutie o umorení zmenky teda môže síce nahrádzať umorenú listinu, ale neobnovuje pôvodný záväzok zo zmenečného ručenia. V prejednávanej veci tento záväzok medzičasom zanikol v dôsledku účinkov reštrukturalizačného plánu. Keďže pohľadávka zodpovedajúca zmenečnému ručeniu bola riadne prihlásená do reštrukturalizačného konania, predsa ani predloženie originálu zmenky s indosamentom z roku 2012 po potvrdení reštrukturalizačného plánu, pokiaľ by k umoreniu zmenky vôbec nedošlo, by logicky nemohlo mať vplyv na účinky reštrukturalizačného plánu, ktoré nastali v roku 2013.

20. Odvolací súd ešte dodal, že účinnosťou reštrukturalizačného plánu došlo k novácii, teda z právneho hľadiska k vzniku novej pohľadávky. S takouto pohľadávkou môže účastník plánu, ktorý do potvrdenia plánu vykonával práva s ňou spojené, bezpochyby nakladať aj bez rozhodnutia reštrukturalizačného súdu, ktorého právomoc v tejto súvislosti zanikla skončením reštrukturalizácie.

21. Za zavádzajúce označil žalobcovo prirovnanie posudzovanej situácie k prípadu, keď by veriteľom prihlásenej pohľadávky bola fyzická osoba, ktorá by pred potvrdením reštrukturalizačného plánu zomrela. Veriteľ - fyzická osoba po svojej smrti prirodzene objektívne nemôže vykonávať práva spojené s pohľadávkou do rozhodnutia súdu podľa § 25 alebo § 26 ZKR, na rozdiel od prevodcu pohľadávky, ktorý je až do rozhodnutia súdu podľa cit. ustanovení ZKR účastníkom reštrukturalizačného konania a môže (aj podľa žalobcom citovaného uznesenia ÚS SR, sp. zn. IV. 86/2019) vykonávať práva spojené s prevezenou pohľadávkou.

22. Keďže všetky odvolacie námietky žalobcu považoval za neopodstatnené, odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch I a II podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil (výrok I).

23. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu proti výroku III napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o tom, že žalovaný 1/ nemá nárok na náhradu trov konania, neboli splnené podmienky, aby odvolací súd preskúmaval vecnú správnosť napadnutého výroku, pretože odvolanie v tejto časti nemožno považovať za podané oprávneným subjektom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým

vyslovil, že žalovaný 1/ nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko sa nijako netýka práv a povinností žalobcu, preto ho nemožno považovať za rozhodnutie, ktoré bolo vydané v neprospech žalobcu. Subjektom oprávneným podať odvolanie je však len ten, v koho neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Keďže žalobcovi nesvedčí právo podať voči výroku III napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, odvolací súd odvolanie žalobcu v tomto rozsahu podľa § 386 písm. b) CSP odmietol (výrok II).

24. V danom prípade žalobca so svojím odvolaním neuspel a žalovaný 1/ sa de facto odvolacieho konania nezúčastnil, takže odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP a v súlade s judikatúrou (R 72/2018) priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania len žalovanému 2/, a to voči žalobcovi (výrok III).

25. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s ustanovením § 432 CSP, ako aj z ustanovenia § 420 písm. f) CSP v spojení s § 431 CSP. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolateľ uviedol, že obidva vo veci konajúce súdy založili svoje rozhodnutia na právnom posúdení, podľa ktorého ak si subjekt - veriteľ pohľadávky riadne uplatní voči dlžníkovi v prebiehajúcej reštrukturalizácii svoju pohľadávku prihláškou a túto pohľadávku počas reštrukturalizácie, teda pred schválením a potvrdením plánu prevedie (v danom prípade indosuje, keďže išlo o zmenku) na tretí subjekt, avšak v tejto súvislosti nedôjde k rozhodnutiu súdu o zmene účastníka reštrukturalizačného konania (z pôvodného veriteľa, ktorý pohľadávku prihlásil na nového, ktorý ju hmotnoprávne nadobudol), nemá takýto nový veriteľ právo na plnenie, vyplývajúce z neskôr schváleného a potvrdeného reštrukturalizačného plánu. Namietal, že súdy nesprávne posúdili právnu otázku a to, ak si subjekt - veriteľ pohľadávky riadne uplatní voči dlžníkovi v prebiehajúcej reštrukturalizácii svoju pohľadávku prihláškou a túto pohľadávku počas reštrukturalizácie, teda pred schválením a potvrdením plánu prevedie (v danom prípade indosuje, keďže išlo o zmenku) na tretí subjekt, avšak v tejto súvislosti nedôjde k rozhodnutiu súdu o zmene účastníka reštrukturalizačného konania z pôvodného veriteľa, ktorý pohľadávku prihlásil na nového, ktorý ju hmotnoprávne nadobudol, či má alebo nemá takýto nový veriteľ právo na plnenie, vyplývajúce z neskôr schváleného a potvrdeného reštrukturalizačného plánu. Dovolateľ mal za to, že rozhodnutie záviselo od otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, čím je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolateľ uviedol, že úpadca - spoločnosť SH TRADE s.r.o. sa nestala účastníkom, pretože nevedela preukázať, že predmetná zmenka bola prevedená zo spoločnosti WARMWELL na SH TRADE, čo však nič nemení na skutočnosti, že SH TRADE riadne preukázala indosovanie zmenky, teda prevod zmenky z pohľadu hmotného práva. Pre účely procesu reštrukturalizácie zákon č. 7/2005 Z. z. predpisuje náležitosť kvalifikovaného návrhu na zmenu účastníka, navyše podmienku overeného podpisu a teda, aby sa indosácia realizovala overeným podpisom. Namietal, že napriek tomu absencia normálnych náležitostí kvalifikovaného návrhu na zmenu účastníka reštrukturalizačného konania neneguje hmotnoprávne účinky indosácie ako takej, a teda je potrebné rozlišovať hmotnoprávnu (indosácia) a procesnoprávnu stránku (vstup do reštrukturalizačného konania) veci. Žalobca má teda v celom rozsahu aktívnu vecnú legitímáciu na uplatňovanie nárokov pôvodne svedčiacich spoločnosti WARMWELL uplatnených v reštrukturalizácii, nakoľko ich riadne nadobudol indosáciou a to aj keď formálne, po riadnom prihlásení pohľadávky a jej zaradení do zoznamu pohľadávok nenadobudol procesné postavenie za účelom uplatňovania práv v reštrukturalizácii. Vyslovil názor, že uvedené predstavuje len procesnoprávny aspekt k veci, ale nemá vplyv na existenciu hmotnoprávneho záväzku. Len skutočnosť, že sa v reštrukturalizačnom konaní nerozhodlo o vstupe do konania (§ 25 ZKR) alebo o potvrdení nadobudnutia pohľadávky (§ 26 ZKR) nemôže spôsobovať zánik hmotnoprávneho oprávnenia skutočného veriteľa domáhať sa zaplatenie svojej pohľadávky. Predmetná pohľadávka naďalej zostala spojená s predmetnou zmenkou a sledovala jej osud. Za absolútne neprijateľný označil záver o tom, že nárok na plnenie zo zmenky, ktorej zmenkovým veriteľom je po indosácii SH TRADE vznikne, po nesplnení záväzku zmenkovým dlžníkom (podmienka vzniku pohľadávky) voči avalistovi pôvodného subjektu (WARMWELL), ktorý už nie je zo zmenky žiadnym spôsobom oprávnený a nemá žiadny právny dôvod na plnenie titulom zmenky. Dovolateľ konštatoval, že nepopiera, že bez formálne potvrdeného účastníctva by nemohol realizovať svoje procesné práva počas prebiehajúcej reštrukturalizácie ako napr. aktívne sa zapájať do tvorby reštrukturalizačného plánu,

zúčastniť sa schvaľovacej schôdze veriteľov, napádať jej prípadný priebeh, či uznesenia na nej prijaté, avšak nič z uvedeného nespôsobuje hmotnoprávny zánik pohľadávky ako takej. Tvrdil, že nespôsobilosť realizovať procesné práva počas reštrukturalizácie neznamena súčasný zánik pohľadávky, nakoľko to nevyplyva zo žiadneho právneho predpisu. Ak už má byť spojený hmotnoprávny zánik pohľadávky s formálnym nepotvrdením účastníka počas reštrukturalizácie, je potrebné to dôkladne zdôvodniť, nakoľko podľa názoru dovolateľa právny základ pre takýto záver nie je daný.

26. V súvislosti s obranou žalovaného 2/, že malo dôjsť k úhrade zmenkovej sumy započítaním vzájomných pohľadávok medzi spoločnosťou K & M a SH TRADE, pričom podľa názoru žalovaného 2/ vyššie uvedeným započítaním došlo k riadnej solúcii pohľadávky SH TRADE zo zmenky v celom jej rozsahu, považoval za potrebné uviesť, že žalovaný 2/ tým vlastne potvrdil právne účinné nadobudnutie (indosáciu zmenky) pohľadávky na SH TRADE, keďže na listine o započítaní je uvedená ako adresa táto spoločnosť a nie WARMWELL S.A. ako pôvodný vlastník zmenky a to časovo po skončení reštrukturalizácie. Vzhľadom na uvedené konštatoval, že aj samotný žalovaný 2/ potvrdzuje svojim konaním, že za veriteľa považoval aj po skončení reštrukturalizácie úpadcu a jeho pohľadávku, ktorú aktuálne odmieta plniť.

27. Prípustnosť dovolania vyvodil dovolateľ aj z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Poukazoval na to, že jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odvolaciemu súdu vytýkal, že neuviedol odpovede na otázky zásadné pre rozhodnutie vo veci samej, čím znemožnil žalovanému náležitým spôsobom argumentovať vo vzťahu k skutkovým a právnym otázkam v rámci využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Odvolací súd si osvojil právne závery žalovaného 2/ a na námietky žalobcu nepredložil dostatočné zdôvodnenie a to v súvislosti s odopretím priznania plnenia sumy v prípade prevodu riadne prihlásenej pohľadávky v reštrukturalizácii bez formálnej (súdom potvrdenej) zmeny účastníctva, na základe reštrukturalizačného plánu. Uviedol, že z jeho pohľadu odvolací súd stroho a z jeho pohľadu formálne vyhodnotil podmienenosť priznanie práva na plnenie z reštrukturalizačného plánu s formálnym potvrdením účastníctva v reštrukturalizácii.

28. Záverom dovolateľ navrhol odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku podľa § 444 ods. 1 CSP, nakoľko podľa dovolateľa existuje u neho hrozba ťažko napravitelnej ujmy, žalovanému 2/ žiadna hrozba nehrozí, nakoľko plnenie zložené do notárskej úschovy bude ponechané v tejto úschove, pričom v opačnom prípade bude plnenie z úschovy uvoľnené a žalobca stratí reálnu možnosť uspokojenia svojho nároku a uvedené by tak vyvolalo potrebu ďalšieho konania, opätovne sa domáhajúc plnenia.

29. Žalovaný 1/ vo vyjadrení žiadal, aby dovolací súd nepriznal žalobcovi vo vzťahu k nemu náhradu trov dovolacieho konania, keďže sa v danej veci peniaze nachádzajú v notárskej úschove peňazí u neho ako notára práve z titulu výkonu notárskej činnosti.

30. Žalovaný 2/ navrhol dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietnuť. Vo vzťahu k návrhu na odklad výkonu dovolaním napadnutého rozhodnutia uviedol, že odloženie vykonateľnosti sa týka len tých rozhodnutí, kde môže byť nariadený výkon rozhodnutia, teda len pri rozsudkoch na plnenie, pričom žalobcovi vo veci vydané rozsudky žiadnu povinnosť plniť neukladajú. Žalovaný 2/ ďalej vyslovil názor, že sudy založili svoje rozhodnutia na riešení iných právnych otázok, ako tej, ktorú žalobca vymedzil v dovolaní. Právnu otázku, ktorú žalobca vymedzil v dovolaní totiž odvolací súd neriešil a ani nemal dôvod riešiť, vzhľadom na to, že bolo ustálené, že v danom prípade bola uzavretá platná hmotnoprávna dohoda, na základe ktorej pôvodná pohľadávka zanikla - z čoho prirodzene vyplýva, že po platnosti a účinnosti tejto dohody sa ďalej nie je možné domáhať nárokov z pôvodnej pohľadávky. Dovolateľ ďalej podľa jeho názoru v dovolaní nekonkretizoval riadne právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a tiež to, v čom má spočívať táto nesprávnosť. Vzhľadom na podstatu predmetného sporu a na právne otázky, ktorými sa inštančne podriadené sudy zaoberali pri vyhlasovaní a vyhotovovaní rozsudkov označil úvahy uvedené v bode 15 dovolania o (ne)možných hmotnoprávných implikáciách procesného rozhodnutia reštrukturalizačného súdu o zamietnutí návrhu na vstup do konania za nadbytočné a bez relevancie.

Vyslovil názor, že žalobca ignoruje relevantné hmotnoprávne následky dohôd uvedených v reštrukturalizačnom pláne a dezinterpretuje odôvodnenie rozsudkov tvrdeniami, že podľa nich mal byť zánik pôvodnej pohľadávky zo zmenečného ručenia zapríčinené, resp. spojený so zamietnutím návrhu žalobcu na vstup do reštrukturalizačného konania. Uviedol, že podľa neho bod 15 dovolania neobsahuje žiadne zmysluplné vymedzenie nesprávneho právneho posúdenia prejednávanej právnej veci.

31. V súvislosti s druhým žalobcom uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) CSP poukázal na to, že sa žalobca pod dovolací dôvod „vady zmätočnosti“ snaží podradiť aj to, že podľa jeho názoru odvolací súd pri jeho rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo však nepredstavuje uvedený dovolací dôvod. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie krajského súdu poskytuje ešte detailnejší náhľad do úvah, z ktorých súdy vychádzali a prehľad odpovedí na otázky, ktoré súdy pri rozhodovaní v predmetnej veci zohľadnili (zodpovedali), že uplatnený dovolací dôvod údajných „väd zmätočnosti“ odvolacieho konania nemá oporu v realite a jeho uplatnenie predstavuje iba formalizovaný výkon práva zo strany žalobcu. Poukázal na základ argumentácie žalobcu, že krajský súd údajne stroho vyhodnotil „podmienenosť priznania práva na plnenie z reštrukturalizačného plánu s formálnym podaním účastníka v reštrukturalizácii“. Žalovaný 2/ konštatoval, že sa mu však nepodarilo v rozsudku žiadneho z vecí prejednávajúcich súdov takýto záver identifikovať a vyslovil domnienku, že takýto záver pochádza z nesprávneho pochopenia právnych otázok, ktoré boli podstatné pre rozhodnutia súdov. Poukázal na rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, ktorý má tendenciu zaraďovať pod nepreskúmateľnosť rozhodnutí len také vážne nedostatky, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Podľa judikatúry ÚS SR a ESLP je nevyhnutné, aby spravodlivé súdne rozhodnutie reagovalo na podstatné a relevantné argumenty. Žalovaný 2/ uzavrel, že rozsudok odvolacieho súdu spĺňa atribúty požadované právnu praxou a doktrínou.

32. Žalobca vo vyjadrení k podaniam žalovaných, z dôvodov už skôr uvádzaných, vyslovil presvedčenie, že právo odvodené od pôvodne prihláseného a zisteného veriteľa riadne zaradeného do plánu indosovaním zmenky nadobudol a plnenie mu v zmysle plánu patrí.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) pred samotným vecným prejednaním dovolania najskôr skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

34. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

35. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

36. Podľa ustanovenia § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

37. Podľa ustanovenia § 432 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

38. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa

dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP.

39. Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno - iba v prípadoch Civilným sporovým poriadkom výslovne stanovených - napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a odvolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (viď napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo 113/2012, sp. zn. 2Cdo 132/2013, sp. zn. 3Cdo 18/2013, sp. zn. 4Cdo 280/2013, sp. zn. 5Cdo 275/2013, sp. zn. 6Cdo 107/2012 a sp. zn. 7Cdo 92/2012).

40. Pri uplatnení tézy, vyplývajúcej z rozhodnutí ESLP, podľa ktorej rozhodnutia súdov predstavujúce *res iudicata* „majú zostať nedotknuté“, treba na prípady možnosti prelomenia záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí hľadiť ako na výnimky z tejto zásady. Aj Civilný sporový poriadok so zreteľom na uvedené upravuje podmienky prípustnosti dovolania a prípady, v ktorých možno právoplatné rozhodnutia napadnúť dovolaním, považuje len za výnimku zo zásady jeho záväznosti a nezmeniteľnosti. Právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade vykladať rozširujúco; na mieste je skôr reštriktívny výklad.

41. Ak dovolací súd má riešiť právnu otázku, ktorou sa dovolací súd ešte nezaoberal, tak v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je povinnosťou dovolateľa ako procesnej strany a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť ako ju riešil odvolací súd a b/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená (viď napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22. februára 2018). Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť teda riešená odvolacím súdom, pričom odvolací súd na jej riešení musel založiť svoje rozhodnutie.

42. Žalobca vyvodil prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CP, pričom za dovolacím súdom dosiaľ nevyriešené, vychádzajúc z obsahu jeho dovolania (§ 124 CSP), označil žalobca ako právnu otázku v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, či ak si subjekt - veriteľ pohľadávky riadne uplatní voči dlžníkovi v prebiehajúcej reštrukturalizácii svoju pohľadávku prihláškou a túto pohľadávku počas reštrukturalizácie, teda pred schválením a potvrdením plánu prevedie (v danom prípade indosuje, keďže išlo o zmenku) na tretí subjekt, avšak v tejto súvislosti nedôjde k rozhodnutiu súdu o zmene účastníka reštrukturalizačného konania z pôvodného veriteľa, ktorý pohľadávku prihlásil na nového, ktorý ju hmotnoprávne nadobudol, má alebo nemá takýto veriteľ právo na plnenie vyplývajúce z neskôr schváleného a potvrdeného reštrukturalizačného plánu (čl. V odsek 14 dovolania).

43. Ako už bolo uvedené vyššie, otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť riešená odvolacím súdom a navyše odvolací súd musel na jej riešení založiť svoje rozhodnutie. Vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu (odsek 19 odôvodnenia rozsudku), ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý žalobu žalobcu zamietol, odvolací súd sa stotožnil s názorom prvoinštančného súdu, že účinnosťou reštrukturalizačného plánu došlo k zániku (pôvodnej) pohľadávky zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky. Pôvodná pohľadávka, od ktorej si žalobca odvodzuje nárok na vydanie predmetu úschovy, zanikla potvrdením reštrukturalizačného plánu ku dňu účinnosti reštrukturalizačného plánu dňa 25. septembra 2013. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že k tomuto okamihu sa pôvodná pohľadávka zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky zároveň nahradila novou pohľadávkou vyplývajúcou z dohody (novácie) uzavretej s veriteľmi ako účastníkmi reštrukturalizačného plánu. Nakoľko žalobca nebol účastníkom plánu v tejto časti, pretože chýba rozhodnutie súdu o potvrdení prevodu pohľadávky na žalobcu podľa § 26 ZKR, súd uzavrel, že žalobca nemá voči žalovanému 2/ právo na plnenie splatného záväzku titulom reštrukturalizačného plánu a ani právo na vydanie predmetu úschovy voči žalovanému 1/. Súd totiž na základe zisteného skutkového stavu a vykonaného dokazovania ustálili, že podľa dohody medzi

žalovaným 2/ a jeho veriteľmi, uvedenej v čl. 3.3 záväzného reštrukturalizačného plánu, došlo hmotnoprávne k zániku pôvodnej pohľadávky veriteľa WARMWELL z titulu zmenečného ručenia (právny titul, na základe ktorého sa žalobca domáha vydania predmetu úschovy zanikol) a k jej nahradeniu novou pohľadávkou (novým záväzkom).

44. So zreteľom na uvedené a žalobcom sformulovanú právnu otázku sa dovolací súd stotožnil s názorom žalovaného 2/, že rozsudky vo veci konajúcich súdov boli založené na riešení právnej otázky, či potvrdením reštrukturalizačného plánu žalovaného 2/ došlo k platnej novácii pôvodnej pohľadávky zo zmenečného ručenia a nie na riešení otázky vplyvu zamietnutia návrhu na vstup do reštrukturalizačného konania na neskoršie domáhanie sa plnenia z reštrukturalizačného plánu, ktorú žalobca vymedzil v dovolaní.

45. Vychádzajúc z uvedeného sa ani jeden zo súdov žalobcom v dovolaní nastolenými otázkami nezaoberal. So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd nezaložil svoje rozhodnutie na už vyššie uvedenej právnej otázke.

46. Len záverom dovolací súd k veci uvádza, že základom žalobcom sformulovanej otázky je skutočnosť, že pôvodný veriteľ pohľadávky previedol (v danom prípade indosoval, keďže išlo o zmenku) na tretí subjekt. Dovolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na obsah uznesenia Okresného súdu Trenčín č. k. 28Er/3/2012-1235 z 19. júna 2013, založeného na č. l. 194 až 195 spisu, v odôvodnení ktorého okresný súd uvádza, že spoločnosť SH TRADE s.r.o. Košice na preukázanie svojej aktívnej legitiácie predložila neosvedčené fotokópie troch zmieniek vystavených spoločnosťou K & M spol. s r.o. so sídlom v Bratislave na rad spoločnosti WARMWELL S.A., Panama, indosované dňa 26. júla 2012 na spoločnosť SH TRADE s.r.o. Košice. Podobne aj z uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 15UL/1/2015-45 zo 16. mája 2016, založeného na č. l. 10-11 spisu vyplýva, že dôvodom podania návrhu na umorenie zmieniek bola skutočnosť, že predmetné zmenky tvorili obsah správcovského spisu len vo forme fotokópie predloženej úpadcom, a že sa správca majetku úpadcu SH TRADE s.r.o. Košice v priebehu konkurzného konania pokúša získať originál predmetných zmieniek, avšak napriek jeho snahe sa mu nepodarilo zistiť, kde sa originály zmieniek, ktoré sú potrebné na uplatnenia práva z nich, nachádzajú. Uvedené vyvoláva určité pochybnosti o prevode pohľadávky zo zmenky indosáciou na úpadcu. Aj odvolací súd v odseku 20 odôvodnenia rozsudku konštatoval, že ak by aj nedošlo k umoreniu zmenky, ani predloženie originálu zmenky s indosamentom z roku 2012 po potvrdení reštrukturalizačného plánu by nemohlo mať vplyv na účinky reštrukturalizačného plánu, ktoré nastali v roku 2013.

47. Dovolateľ vyvodil prípustnosť aj dôvodnosť dovolania aj z ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

48. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

49. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola práva, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonáva. (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy)

50. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo strany konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pritom všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu

uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany konania na súdnu ochranu, resp. spravodlivý proces. (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 204/04)

51. Podľa § 393 ods. 2 CSP v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté. Odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté.

52. Z uvedeného vyplýva, že súd nie je povinný dať odpoveď na každú nastolenú otázku, je ale nevyhnutné, aby sa vysporiadal aspoň so základnými a pre rozhodnutie podstatnými právnymi argumentmi oboch strán sporu. Dovolací súd sa nestotožnil s názorom dovolateľa, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, v časti týkajúcej sa posúdenia otázky majúcej pre rozhodnutie podstatný význam, je nedostatočné, nepresvedčivé do takej miery, že by táto skutočnosť v konečnom dôsledku zakladala jeho nepreskúmateľnosť.

53. Dovolateľ vytýkal odvolaciemu súdu, že neuviedol odpovede na otázky zásadné pre rozhodnutie vo veci samej, čím znemožnil žalobcovi náležitým spôsobom argumentovať vo vzťahu k skutkovým a právnym otázkam v rámci využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, opierajúce sa v podstatnej časti o odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdnych rozhodnutí. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol zistený súdom prvej inštancie, vyjadrenia strán sporu, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy aplikované na posudzovaný prípad, z ktorých vyvodil svoj právny záver a zrozumiteľne vysvetlil, z akého dôvodu potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobu zamietol. Neobmedzil sa iba na stotožnenie sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 CSP, hoci tak urobiť mohol, odôvodnenie súdu prvej inštancie ešte doplnil, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol ďalšie dôvody a vyjadril sa k jednotlivým odvolacím námietkam. Rozhodujúca (kľúčová) argumentácia odvolacieho súdu je obsiahnutá v odsekoch 12 až 22 odôvodnenia jeho rozsudku. Dovolací súd sa nestotožnil s tvrdením dovolateľa, že odvolací súd neuviedol odpovede na otázky zásadné pre rozhodnutie vo veci samej, čím mu znemožnil argumentovať vo vzťahu k skutkovým a právnym otázkam v rámci využitia riadnych a ani mimoriadnych opravných prostriedkov. Žalobca využil možnosť podať proti rozsudku súdu prvej inštancie riadny opravný prostriedok (odvolanie) a podal aj mimoriadny opravný prostriedok (dovolanie) proti rozsudku odvolacieho súdu a obsah týchto podaní potvrdzuje, že odôvodnenie rozhodnutí vo veci konajúcich súdov obsahovali zásadné vysvetlenie dôvodov pre rozhodnutie veci a je zjavné, že im dovolateľ aj porozumel, keď na závery, ku ktorým súdy dospeli a s ktorými sa nestotožnil, v ním podaných opravných prostriedkoch vedel konkrétne reagovať.

54. Dovolací súd sa stotožnil s názorom žalovaného 2/, že sa žalobca pod „vady zmätočnosti“ snaží podradiť aj, že podľa jeho názoru odvolací súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo však nepredstavuje tento dovolací dôvod (odsek 19 čl. V dovolania). Podľa názoru odvolacieho súdu skutkové a právne závery vo veci konajúcich súdov nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, hodnotením dôkazov a ani právo na to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (viď napr. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 50/04, IV. ÚS 22/04). Dovolateľom namietaná nesprávnosť skutkových zistení a právneho posúdenia zisteného skutkového stavu nezakladá tzv. vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP. Nesprávne právne posúdenie veci by mohlo založiť prípustnosť dovolania len podľa § 421 CSP.

55. Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu neumožňuje, aby bol na jeho základe uskutočnený meritórny prieskum. So zreteľom na uvedené dovolací súd uzatvára, že dovolanie žalobcu je procesne neprípustné a preto ho podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

56. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP, § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP). V dovolacom konaní úspešnému žalovanému 1/ vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanému 1/ preukázateľne trovy v tomto konaní nevznikli, dovolací súd v súlade s čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanému 1/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnajú uznesenie NS SR z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

57. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu bolo odmietnuté, dovolací súd už nerozhodoval o návrhu dovolateľa na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa § 444 ods. 1 CSP.

58. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.